

Det er formentlig disse Forhandlinger, der have bragt Statsrevisionen til at sætte sig i Bevægelse og til i Indledningen til sin Betænkning over Statsregnskabet for 1869—70, afgiven den 10de August 1871 og behandlet i Samlingen 1871—72, at udtale:

„Statsrevisionen skal endvidere meddele, at den paa givne Foranledning har taget under Overveielse, om den burde gjøre noget Skridt, som kunde føre til, at det overdroges den kritisk at gennemgaa Regnskaberne over Udgifterne til Rigsdagen. Resultatet heraf har været, at Statsrevisionens Formand efter Flertallets Beslutning tilsendte Rigsdagens Formænd nedenstaaende Skrivelse:

„Da der paa en saadan Maade har været rettet Opfordring til et Medlem af Statsrevisionen om at foranlede, at den kritisk gennemgaaer Rigsdagens Regnskab, at han anser det for sin Pligt at sætte denne Sag i Bevægelse, har den været Gjenstand for Forhandling i et Møde af Statsrevisionen, hvorved et Flertal (Fischer, Gad og Hasle) vedtog at henstille den til Afgjørelse af Rigsdagens ærede Formænd.

Statsrevisionen har hidtil anset Revisionen af Rigsdagens Regnskab for at ligge udenfor dens Opgave. Det har været den bekendt, at Rigsdagens Formænd selv besørge de, og disse have meddelt Thingene en Oversigt over og ladet det fremlægge til Rigsdagsmændenes Gjennemsyn.

Bestemmelserne i Instruxen for Statsrevisionen synes ogsaa kun at kunne passe paa de Regnskaber, som ere afslagne af Ministeriet, og den Omstændighed, at Rigsdagens Formænd ikke have oversendt Statsrevisionen noget Regnskab, synes ogsaa at bestyrke det Rigtige i Statsrevisionens Opfattelse, at den kun har at befatte sig med de af Ministeriet afslagne Regnskaber.

Uagtet Statsrevisionen endnu fastholder denne Betragtning, har Flertallet, da Sagen er bragt paa Bane, dog ikke villet undlade at henvende sig til Rigsdagens ærede Formænd med den Erklæring, at Statsrevisionen er villig til at foretage en kritisk Revision af Rigsdagens Regnskab og meddele Resultatet deraf i dens Betænkning over Statsregnskabet, saafremt De Herrer Formænd ønske, at det sker.

Paa Mindretallets (B. Christensen) Vegne maa jeg tilføje, at han ønsker udtalt, at han ikke har kunnet tiltræde Flertallets Beslutning, forsaavidt derved tages et Initiativ, der formentlig kan præjudicere Formændenes og Thingenes Stilling til Spørgsmaalet.

Herpaa har man under 13de Mai modtaget følgende Svar:

„I Anledning af, at Hr. Formanden for Statsrevisionen i et Skrivelse af 28de f. M. paa Statsrevisionens Flertals Vegne har erklæret, at Statsrevisionen er villig til at foretage en kritisk Revision af Rigsdagens Regnskab og meddele Resultatet deraf i sin Betænkning over Statsregnskabet, saafremt Rigsdagens Formænd ønske, at det sker, skulle vi — næst at udtale vor Tilfredsstillelse over at vide Statsrevisionen villig til at paatage sig Arbejdet — ikke undlade at meddele, at Spørgsmaalet om, hvorvidt dette bør ske, vil, naar Rigsdagen næste Gang er sat, blive gjort til Gjenstand for Overveielse med Thingenes Forretningsudvalg.

Som Følge af denne Meddelelse udtaler det af Landstinget nedsatte Udvalg til at behandle den sidstnævnte Statsrevisions Betænkning, at, da Spørgsmaalet om Revisionen af Rigsdagens Regnskaber, efter hvad der er paatænkt, vil blive gjort til Gjenstand for Overveielse mellem Thingenes Formænd og Forretningsudvalgene, finder Udvalget det rettest paa Sagens nærværende Erin at afholde sig fra derom at ytre nogen Mening (Tillæg B 1871—72 Sp. 371—72), og Landstingets Formand meddeler (Eidenden Sp. 1026), at han strax ved Samlingens Begyndelse havde havt et Møde med Udvalget for Forretningsordenen, der havde erklæret sig villigt til at tage Sagen i sin Haand ligesom ogsaa den videre Overveielse af nogle andre i Forbindelse med Regnskabsvæsenet staaende Forhold, for hvilke man hidtil havde faaet nærmere Forskrifter. Da det derhos var ham bekendt, at Sagen paa lignende Maade var sat i Bevægelse fra Folkethingets Formands Side, var han enig med Udvalget i, at en Forhandling herom for Eiden ikke vilde være hensigtsmæssig.

Det af Folkethinget nedsatte Udvalg angaaende nævnte Revisionsbetænkning erklærer sig i sin Betænkning (Tillæg B. Sp. 1004) enig med Landstingets Udvalg i „at anse det for rettest paa Sagens nærværende Erin at afholde sig fra derom at ytre nogen Mening“. Derimod tog Udvalget for Forretningsordenen efter den givne Anledning Sagen under Overveielse og kom herved til det Resultat, at det vedtog at meddele Thingets Formand, at Udvalgets Flertal (nemlig af Udvalgets 7 Medlemmer følgende 6: Alberti, Berg, B. Christensen, J. A. Hansen, C. W. Nyholm og Chr. Rimestad; det 7de Medlem var Høgsbro) var af den Mening, at Rigsdagens Regnskaber ikke skulde undergives Statsrevisionen.

I den følgende Samling, 1872—73, da Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for 1870—71 behandlede, udtaler Landstingets Udvalg i sin Betænkning derover (Tillæg B. Sp. 84—85), at, naar Statsrevisionens Betænkning ikke indeholdt Noget om den Merudgift, der havde